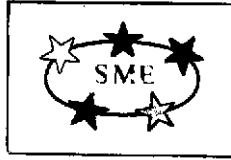

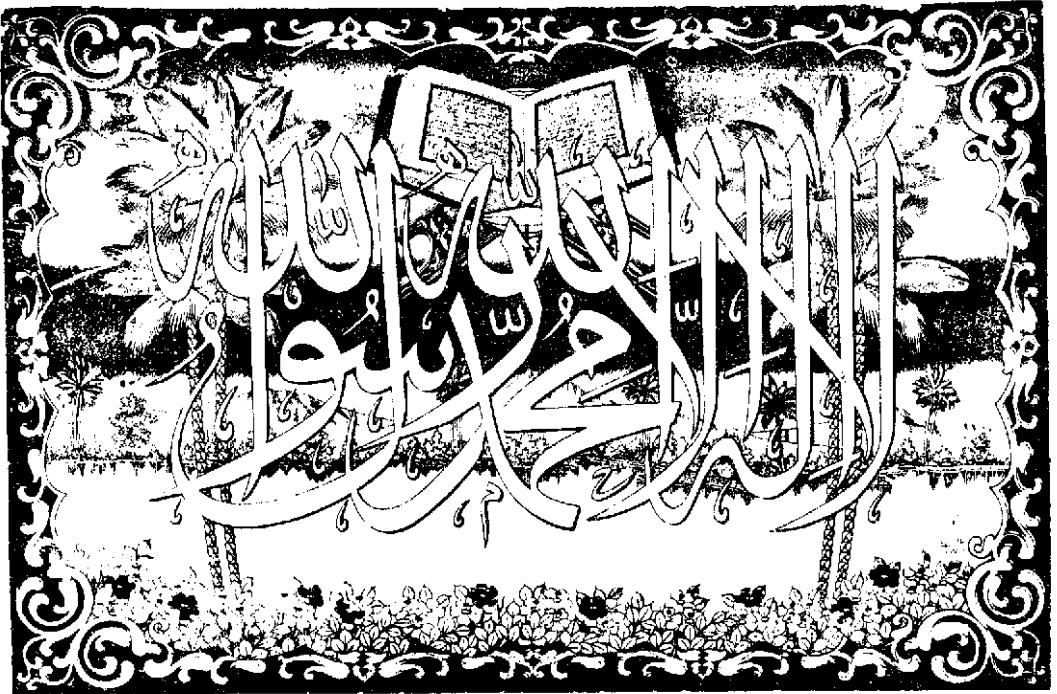
1^e Jaargang

Nº 9

AL HAQ

Surinaams Islamitisch Maandblad

Juni * 1972

Surinaamse Islamitische Vereniging

MR. B. AHMAD ALI

Mede-Redacteuren

A. DAMMAR

E.A. GHAFUERKHAAN

Techn. Foto-Redactie

M.A. KHUDABUX

AKBAAL GHAFUERKHAAN

PROF. DR. R. ALI

IR. N. ATAOELLAN

ALLAMA G.A. BASHIR (Ned.)

DRS. KHALIEL GHAFUERKHAAN (Ned.)

M.A. GULZAR

DR. A. JAMALUDIN

DR. M.H. KARAMAT ALI

A. MAHMOOD

A. NATAPRAWIRA

Redactie en Administratie

Scabiosastraat 4

Zorg & Hoop

Paramaribo-Suriname

Tel. 98081

Bank-girorekening:

Surinaamse Bank; Rek. Nr. 726.01

t.n.v. Surinaams Islamitisch

maandblad "AL HAQ"

k o p i j

Verzoek uw kopij voor den eerste van iedere maand in te leveren
op het redactie-adres.

a b o n n e m e n t e n

- abonnementen per kalenderjaar tot wederopzegging (voor 1 dec.)
- 12 afleveringen per jaar met al dan niet gekombineerde nummers;
- prijs Sfj 7,50 per jaar; losse nummers Sfj 0,70
- voor abonnementen en distributie: Scabiosastraat 4.

v e r k r i j g b a a r

Paramaribo

- Boekhandels C.K.C. en
Varekamp
- N. Ghafoerkhan (Imperial
Store) Maagdenstraat 3;
- Doekan B. Jaggoe;
- Saramaccastraat 115
- Erven M.A. Madjoe;
- Saramaccastraat 9

Pad van Wanica

- Confectiebedrijf A. Sakoer
Pad van Wanica 44B

Nw. Amsterdam/Voorburg

- Winkel Latief Habiboellah

Paranam/La Viglantia

- Moulvi Alhadj S. Iahibaks

Groningen

- H. Iftekaralikhhan
p/a Commissariaat.

Jagtlust

- M.G. Rosan
- Moengo
- A. Nataprawira
Julianaweg 308

Nw. Nickerie

- M. Ali Sekhawat Khan
Gouverneurstraat 78-80
- C.R. Birjmohan
S.O. Lashleyst. 59

Coronie

- G.L. Limon (Novar)

Wageningen

- S. Said (Centraal Magazijn.)

Nederland

- N.H. Moenna
Nierkerkestr. 87 II Amsterdam
Tel. 020-191945

Trinidad

- Nancy H. Baksh
Preysal village, Couva.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

INHOUD

1. *Waldo Aliar*
-Proficiat
2. *Korte berichten;*
3. *Personalia Noer Bechan in memoriam*
4. *Melad un Nabie of Id ul Fitr als nationale feestdag;*
door: MOULVI T. NAMDAARKHAN
5. *Jezus van Nazareth in de ogen van een moslim;*
door: ALLAMA G.A. BASHIR
6. *De profetieën omtrent de komst van de Heilige Profeet Mohammed;*
door: A. NATAPRAWIRA
7. *Vraag en antwoordt in het Urdu over Mirza Gulam Ahmad;*
door: ALLAMA G.A. BASHIR
8. *Een Inleiding tot de theosofie in de Islam (slot);*
door: A. MAHMOOD
9. *Dialogo*
door: G.A. BASHIR H.A.
10. *Mohammed: (vervolg) MOHAMMEDS HEMELVAART*
Uit: "De groten van alle tijden"
11. *Het Hindoeïsme, de Islam en de integratie in Suriname;*
Uit een rede van: ATTA MUNGRA
12. *Verenigingsactiviteiten.*

WALDO ALIAR

Proficiat

WALDO ALIAR, 20 jaar oud en leerling van de examenklas van de Surinaamse Kweek-school, heeft Suriname op sublieme wijze weten te vertegenwoordigen op de wereldkampioenschappen dammen in Nederland. Hij prijkte zeer gunstig op de elfde plaats.

Reeds op 6 mei 1972 wist "HET PAROOL" het volgende over de Surinaamse damkampioen te schrijven: "Wederom toonde Aliar zijn grote kwaliteit door tegen Koeperman (oud-wereld-kampioen, red.) in een nadelige stelling stand te houden. De Rus had aanvankelijk succes met een zware flankaanval en kon zijn centrumschijven daaraan laten deelnemen, maar de Surinamer verdedigde zich zeer hardnekkig en kon het eindspel nog net remise houden".

Er was derhalve alle reden om Waldo Aliar op Zaterdag (vrijdagavond, 26 mei) feestelijk binnen te halen en hem in de nationale bloemen te zetten.

De jeugdige Aliar heeft inmiddels een uitnodiging aanvaard om in september aanstaande te gaan spelen in Rusland en bij terugkeer in Nederland deel te nemen aan de zg. Suikertoernooien.

Waldo, proficiat, mede namens de Redactie en medewerkers van AL HAQ.

De Redactie.

Proficiat

Redactie en medewerkers van het Surinaams Islamitisch Maandblad "AL HAQ", feliciteren de heer S.R.W. CAMERON, een trouwe lezer van "AL HAQ" in het 'cocosdistrikt', hierbij heel hartelijk met zijn "Koninklijke Onderscheiding", bestaande uit 'ere-medaille in zilver in de Orde van Oranje Nassau'..

KORTE BERICHTEN

Bengla Desh

Venezuela en Colombia hebben Bengla Desh erkend. Ook Brazilië behoort tot de landen die deze nieuwbakken staat hebben erkend.

Midden Oosten

De president van het Internationale Rode Kruis Marcel Naville heeft geweigerd gehoor te verlenen aan vijf Arabische Ambassadeurs die een gesprek wilden over het incident op de luchthaven van Tel A Viv, toen vermoedde Israelische soldaten een gekaapt Belgisch lijnvliegtuig bestormden. De Arabische ambassadeurs wilden protesteren tegen de rol die Rode Kruis-gedelegeerden bij de bestorming van het vliegtuig gespeeld hebben.

Het Internationale Rode Kruis sprak in een verklaring over een "betreurenswaardig misverstand" en zei dat Naville op elk gewenst tijdstip de Arabische ambassadeurs zou willen ontvangen.

Aboe Seif Radi, de adjunct-directeur van het kantoor van de Arabische Liga in Geneve zei dat de weigering om de ambassadeurs te ontvangen "de verlegenheid aantoont waarin het Internationale Rode Kruis door wat in Tel A Viv is gebeurd, is komen te verkeren".

Indonesie

Bij een brand in de haven van Djakarta zijn 67 mensen om het leven gekomen. Een dertigtal schepen is door de op een olietanker begonnen brand vernield of beschadigd.

Rudi Hartono, de Indonesische badmintonace werd voor de vijfde maal kapioen van de bekende "All England Badminton Tournament".

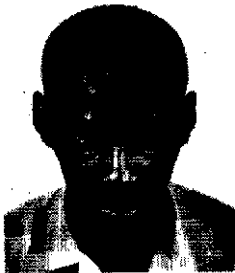
De Indonesische double-spelers Ade Chandra en Christiaan werden eveneens kampioen voor de double heren tijdens dit tournament.

Suriname

Op vrijdag 26 mei 1972 overhandigde mevrouw Basoeki Sastrohartoyo als voorzitter van de O.W.I.P. en voorzitter van de Kartinievereniging aan mevr. E. Ferrier-Vas als presidente van het Lotjeshuis een bedrag van f.500.-- ten bate van het Lotjeshuis.

De Surinaamse damkampioen WALDO ALIAR heeft in de strijd om het wereldkampioenschap dammen in Hengelo de elfde plaats veroverd. Onze felicitaties Waldo.

MOHAMMED ALI

MOHAMMED OESMAN

De heren: GEORGE ARMAND CONDARIE, Islam, gek. MOHAMMED ALI en LUDWIG MAURITS WESTMAAS, Islam, gek. naam: MOHAMMED OESMAN, beiden wonende te Paramaribo, hebben zich geheel uit hun vrije wil bekeerd tot de

"ISLAM". De Islamitische geloofsbelijdenis werd afgelegd ten overstaan van de Hoofd-imaam van de Islamitische Vereniging "khadim-ul-Islam" (Ahle Sunnat wal jamaat) te Blauwgrond. 'Moge Allah beide bovengenoemde moslim-broeders steeds op het rechte pad leiden'.

DE REDAKTIE

(E.e.a. mede uit de mei-nrs van De West)

PERSONALIA

NOER BECHAN

in memoriam

Op zaterdag 3 juni 1972 is de djamaat van de Surinaamse Islamitische Vereniging vrij plotseling komen te ontvallen de heer NOERMOMHAMED BECHAN.

Hij werd 57 jaar.

De heer Bechan was in zijn leven slager van beroep en eigenaar-beheerder van verschillende slagerijen in Paramaribo.

Hij is bijzonder actief geweest voor de Islam in Suriname.

Al geruime tijd was hij voorzitter van de Shamsuel Islam een Afdeling van de S.I.V. aan het Pad van Wanica (Land van Beekhuizen). De prachtige aan deze djamaat verbonden moskee en het beheer van een lijkwagen zijn successen die voor een belangrijk deel zijn toe te schrijven aan zijn persoonlijke inzet en ijver. Verschillende Afdelingen van de Surinaamse Islamitische Vereniging zijn hem dankbaar voor zijn financiële offers.

De gehele djamaat van de S.I.V. verliest in NOER BECHAN een Islam-aktivist en propagandist, die steeds bereid was grote offers te brengen voor het succes van de Islam in Suriname.

Het ligt een ieder nog vers in het geheugen dat de heer Noer Bechan met zijn toegezegde gift van f.14.500.- op de op 2 april 1972 gehouden fundraising een belangrijke stimulans heeft doen uitgaan op de activiteiten rondom de bouw van de Hoofdmoskee van de S.I.V.

De heer Bechan was ook lid van de Financiële Kommissie van de S.I.V. Moge Allah zijn zegen doen rusten op zijn vruchtbare arbeid ten behoeve van de djamaat.

De Redaktie

- Een voordeliger adres voor:
Dames, heren en kinder
schoenen en slippers.
Damestassen - Reistassen en
Valiezen.

Imperial-Store Maagdenstraat 3 tel. 71424

MELAD UN NABIE OF ID UL FITR ALS NATIONALE FEESTDAG

INGEZONDEN:

Mijnheer de Redakteur,

Vergunt U mij een ruimte in Uw maandblad "Al Haq" waarvoor mijn dank bij voorbaat.

Ik heb het interview in Uw laatste nummer (no. 8) met Maulana Al Qadri aandachtig gelezen en wens daarbij enkele kanttekeningen te maken:

Tijdens het interview heeft Maulana Al Qadri niet doen blijken dat het Meelaad-Un-Nabie (geboorte-dag van de Heilige Profeet Mohammed s.a.w.) in de Heilige Koraan of Hadies voorkomt, waarbij aan de Mosliems is opgedragen om dit als feestdag te vieren.

Daarom heeft het mij verbaasd van een Sunnat Wal Jamaat-Maulana (voetpad onvolgers van de H. Profeet s.a.w.) te mogen vernemen, een dag te doen verheffen tot nationale feestdag, welke dag de H. Profeet nooit heeft gevierd en nergens in de heilige boeken als feestdag staat aangeduid.

Het kan niet anders, omdat in geen van de verzen van de H.Koraan, de Hadies en andere grote Islamitische boeken (de Vika's) het verplicht is gesteld om de Meelaad-Un-Nabiedag als feestdag te vieren.

Integendeel heeft Allah in de H.Koraan aan alle Mosliems opgedragen en verplicht gesteld om te vasten en in de Heilige Maand Ramadaan heeft Hij de Heilige Koraan aan het Mensdom geopenbaard. (Zie Koraan deel 30).

Het Ied-Ul-Fitr-feest spruit voort uit het vasten en de openbaring van de H.Koraan. Bovendien heeft de Heilige Profeet s.a.w. het Ied-Ul-Fitr-feest groots gevierd en alle Mosliems opgedragen om dit als feestdag te vieren (Zie alle Hadies en Vikah-boeken).

Ten aanzien van Guyana dat door Maulana Qadri in zijn betoog als voorbeeld is genoemd wil ik kort zijn: NIET EEN LAND MAAR DE HEILGE BOEKEN MOETEN ALS BASIS VOOR DE MOSLIEMS DIENEN.

Vervolgens stelt de Maulana dat het bepalen van de datum van het Ied-Ul-Fitr-feest moeilijkheden met zich meebrengt en slechts twaalf uren van te voren de onderhavige feestdag bepaald kan worden.

Hierop wil ik stellen dat de meteorologische-wetenschappen vandaag aan de dag zo ver zijn gevorderd dat men in staat is kalenders honderden jaren van te voren samen te stellen; het hoeft daarom geen betoog dat wij Mosliems van Suriname de toekomstige feestdagen van te voren kunnen vaststellen.

En dit terecht, omdat onze Heilige Profeet in de Hadies (SWAHIE BOOGARIE) reeds gesteld heeft dat de Islamitische feestdagen bepaald worden mede door de maan-konjunktie, doch indien deze door weersomstandig-

heden niet waarneembaar is, men door berekeningen van vorige maanstanden de feestdagen kan bepalen.

De Islam heeft zijn wetten en leerstellingen duidelijk en openlijk gesteld, opdat ieder mens ze kan begrijpen en volgen, waardoor de Islam tot een van de GROOTSTE RELIGIËN TER WERELD GEWORDEN IS, waartoe niet alleen deskundigen en geleerden, doch ook armen en analfabeten behoren.

Allah's zegen blijft dalen op hen die de godsdienst Islam in Suriname hebben meegenomen en met hun eigen middelen, kracht, offers en kosteloos hebben geleid 'en nog leiden.

Dank aan Allah, dat wij in Suriname in verscheidenheid van geloof en afkomst vreedzaam naast elkaar leven en op natuurlijke wijze heengaan. Met de bede aan Allah besluit ik dat Hij ons behoede van invloeden van buiten die ons op het verkeerde pad kunnen leiden.

Moulvi T.NAMDAARKHAN.

„JEZUS VAN NAZARETH”

in de ogen van een Moslim

(door G.A. Bashir H.A.)

Over Jezus van Nazareth, vrede zij met hem, heersen velerlei meningen: Voor de christenheid, met uitzondering van de vrijzinnige christenen, is hij de tweede persoon van de „heilige drieëenheid” van God. Met andere woorden is hij volgens hun opvatting God zelf, die zich in menselijke gedaante op aarde manifesteerde. Hij, de vleesgeworden godheid, incarneerde om als zoenoffer te dienen voor de zonde van de mensheid. Hij was voortgekomen uit de maagd Maria, hij leefde als ieder ander menskind; werd volwassen, predikte het Evangelie; werd gekruisigd, stierf, en werd begraven. Hij werd opgewekt uit de doden, ontmoette zijn leerlingen en na 40 dagen voer hij ten hemel. Hij zit aan de rechter Hand Gods en zal wederkeren naar de aarde om te oordelen over de rechtvaardigen, en onrechtvaardigen.

Sommige buitenstaanders geloven, dat Jezus zoals hij door de Kerk verkondigd wordt, nooit bestaan heeft. Zij beschouwen het verhaal over Jezus als uitvloeisel van de menselijke fantasie zoals er verschillende mythologische opvattingen ontstaan zijn.

Sommigen denken, dat hij een gewoon mens was net als wij, die getracht had, zijn medemens door zijn woord en voorbeeld te helpen. Zij zien in hem zelfs geen profeet.

Voor de Joden echter is Jezus een valse profeet geweest, die beweerde als de Messias te zijn gezonden. Maar hij toonde de tekenen niet, die volgens de joodse traditie aan deze figuur verbonden waren. Bovendien werd Jezus opgehangen en zou hij de kruisdood zijn gestorven, die alleen aan een valse profeet ten deel valt. (Deutr. 21:23).

De moslims daarentegen geloven, dat Jezus niet anders was dan een mens, die als ieder ander mens op de wereld kwam. Hij was een buitengewoon waarheidslievend en rechtvaardig mens. God wekte hem op om als Messias op te treden volgens de profetieën van de Bijbel. Hij was noch God noch Zoon-God, maar een ware boodschapper van Allah. Zijn missie was om de joden uit die moeilijke situatie te helpen, waarin zij zich toendertijd bevonden. Hij was niet gekomen om de kruisdood te ondergaan, teneinde de mens van de erfzonde te verlossen, zoals dit door de orthodoxe kerk gepredikt wordt.

Hij bracht ook geen nieuwe wet, integendeel hij bevestigde de Mozaische wet (Matth. 5:18), want de wet kon niet ontbonden worden (Deutr. 11:1). Hij heeft de foutieve en verstarde houding van de schriftgeleerden ten aanzien van de wet verbeterde en de wet aangevuld, waar dit van node was. De Moslims geloven in Jezus als Godsgezant, wgens de volgende redenen:

1.) De Qoraan bevestigt Jezus' waarachtigheid.

2.) Wij kunnen ons niet voorstellen, dat iemand, die valselyk beweert door God te zijn gezonden, zo door God zou zijn bijgestaan als Jezus. Een valse profeet kan ook niet zoveel succes hebben in zijn missie, als Jezus die behaald heeft. (Deutr. 18:20).

3.) Indien Jezus niet een historische figuur ware, zouden wij dan zoveel gegevens over zijn leven kunnen ontdekken? Zijn naam wordt genoemd door vele oude historici. Zelfs vindt men zijn sporen in India (zie: 'Jezus in Heaven on Earth': door Khawaja Nazir Ahmad, Lahore).

Wij zien eveneens, dat verscheidene profetieën van Jezus, die in de Evangelieën voorkomen, in vervulling zijn gegaan, indien Jezus niet zou hebben geleefd en indien hij deze kennis niet van God zou hebben ontvangen, dan zouden zijn woorden ook niet bewaarheid worden. (Deutr. 18:22).

Wat de orthodoxe opvatting betreft, zij het volgende opgemerkt: Als een boodschapper van God overlijdt, wordt hij in het algemeen door zijn volgelingen tot een godheid verheven. Dit komt omdat de profeten in en uit God leven en daarom is hun taal niet letterlijk op te vatten, maar de gelovigen leggen de geestelijke woorden verkeerd uit. Dit kunnen wij ook bij de profeten in India waarnemen. Zij worden als 'awatars' de manifestaties van God beschouwd. En dit in de letterlijke zin van het woord. Anders is waarlijk, ieder profeet, Gods manifestatie.

In ons onderhavig probleem constateren wij eveneens, dat de christenheid de woorden van Jezus letterlijk opvat. En dientengevolge ziet men in hem de goddelijke weerspiegeling, terwijl men Jezus' duidelijke uitspraken negeert.

Men zegt bijvoorbeeld, dat Jezus gezegd heeft: „Ik en mijn Vader zijn eel (Joh.17). „Wie mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien”. (Joh. 14:10). Hieruit trekt men de conclusie dat Jezus niet anders was dan God. Want geen mens zou dergelijke taal kunnen gebruiken. Maar men vergeet, dat Jezus nog meer woorden heeft gesproken, die dergelijke allegorische en mystische uitlatingen kunnen verduidelijken. Neemt men Jezus' woorden als geheel aan, dan zal men beseffen, dat Jezus met de boven aangehaalde woorden geen aanspraak maakt op Godheid. Wij lezen in Johannes 10, dat toen de Joden Jezus vervolgd en hem met stenen wilden bekogelen, Jezus hen vroeg:

*„Waarom stenigt gij mij? ” De Joden antwoordden:
„Zijnde een mens maakt uzelf God”, vers 32, 33.*

Jezus weerlegt hun bezwaar als volgt: „Is het niet geschreven in de wet: „Ik zei, Gij zijt goden?” (Psalm 82:6). Jezus gaat dan verder en zegt: 'Indien de wet die goden genoemd heeft, tot welke het woord Gods geschied is, en de geschrift niet kan gebroken worden, zegt gij tot mij, die de Vader

geheiligd heeft en in de wereld heeft gezonden: 'Gij lastert God' Ver. 35.

Als men over dit voorval zijn gedachten laat gaan, kan men inzien, dat Jezus aan de hand van Psalm 82 en Exodus 4:16 en 7:1, bezig is om zijn mystische uitspraken te verduidelijken. Jezus zegt n.l. dat in de schrift de profeten die de dragers waren van de wet goden worden genoemd, en dat is toch geen Godslastering; hoe kan ik mij dan schuldig hebben gemaakt met het lasteren van God, die slechts zich 'zoon van God' genoemd heeft ?

Het is ook merkwaardig, dat de Joden zijn uitleg aanvaardden en hem met rust lieten.

Indien Jezus werkelijk God was en hij met de bovenvermelde woorden te kennen zou hebben gegeven, dat men in hem God zoude zien, moest hij tegen de Joden anders hebben gereageerd dan zoals wij in Johannes 10 lezen. Hij moest al te blij zijn geweest, toen hij van de Joden vernam, dat zij hem beschuldigden, dat hij beweerde had God te zijn. Hij moest dan tegen de Joden gezegd hebben, ja, zeker, ik heb dat beweerde: ik ben geen mens. Ik ben God die gekomen is om voor uw zonden te boeten.

Maar op grond van hun eigen wet wijst hij de beschuldiging der Joden van de hand. Dit toont aan, dat Jezus nooit en te nimmer beweerd heeft als God op aarde te zijn verschenen.

De Heilige Qoraan zegt, dat Jezus op de dag des oordeels met stelligheid zijn Godheid zal ontkennen wanneer de vraag zal worden gesteld;

„Hebt gij de mensen geleerd; 'bidt mij en mijn moeder aan', naast Allah' Zijn antwoord zal zijn: , Dat heb ik de mensen nooit geleerd". (Al-Qoraan 5:117).

De woorden 'Ik en mijn Vader zijn een' hebben een diepere zin, dan de letterlijke. Jezus verklaart dit in Johannes 17, waar hij voor de eenwording met God bidt, niet voor hem zelf, want hij had reeds dit stadium bereikt, maar voor zijn volgelingen.

Een profeet is een manifestatie van de Goddelijke Liefde, Schoonheid en Heerlijkheid. Daarom kan een profeet zeggen: „Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien". Onder 'staat van verrukking' verrichte handelingen van een profeet worden aan Godzelf toegeschreven. Daarom legt Jezus telkens weer de nadruk, dat alles wat hij zegt of doet, door God zelf gedaan wordt. Hij dient slechts als een instrument in Gods handen. In de Qoraan lezen wij ook, dat bij verschillende gelegenheden, de handeling van de profeet aan God wordt toegeschreven. (Al-Qoraan 8:18, 48:19).

Iemand, die een profeet niet wil aanvaarden, verwerpt eigenlijk het geloof in God (Johannes 13:14); de Qoraan zegt eveneens, dat men de boodschappers van Allah van Hem niet kan scheiden, door in God te geloven en de boodschappers te verwerpen.

Jezus beweert evenmin, dat hij gelijk zou zijn aan God in kennis, kracht en heerlijkheid. Hij maakt duidelijk, dat hij in alles van God afhankelijk is.

Alle woorden, die hij spreekt ontvangt hij van God; alle werken, die hij verricht, doet hij niet zelf, maar God die in Hem is. Hij zocht niet zijn eigen eer maar die van God. Hij is gekomen om Gods heerlijkheid tentoon te spreiden. (Joh. 12:47, 49, 14:10).

Daarom zegt hij ook: „Die in mij gelooft, gelooft in mij niet, maar in Hem die mij gezonden heeft.” Joh. 12:44.

In tijd van nood, smeekt hij God om bijstand en hulp. (Matth. 26:39); Marcus 14:36) en aan het kruis roept hij uit: ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten’. (Matth. 27:46).

Jezus zegt ook: „Mijn Vader is groter dan ik” (Joh. 14:28) en zegt eveneens: „Alleen God waardig is om goed genoemd te worden” (Matth. 19). Hij ontkent al-Wetend te zijn, door te zeggen, dat hij niet weet wanneer de laatste Ure is. (Matth. 24:26; Marcus 13:32). Hij was ook niet al-Machtig, want hij kon uit zichzelf niets doen (Joh. 6:37).

Als met Jezus dit het geval was, dan kan men geenszins in hem zijn God zien. Hij was een mens, een profeet van God. Indien men Jezus toch als God wil belijden, dan moet men toegeven, dat de goddelijke hoedanigheden, zoals Al.Macht, Al.kennis, Alomtegenwoordigheid, al-Omvattendheid en Onveranderlijkheid, toch bij Jezus ontbraken. Anders zou hij geen mens kunnen worden.

Gelooft men dit, dan moet men toegeven, dat de persoon van de drie-enige God, die van zijn goddelijke hoedanigheden ontdaan was, een andere was, dan de Al-Machtige God, de Schepper der Hemelen en van Aarde, die eveneens andere schepselen, ook Jezus schiep. In dit geval moet men dan accepteren, dat er meer Goden zijn, dan Een. En het geloof in het bestaan van meer Godendom zou dan direct in conflict komen, met het monotheïstische Godsbegrip, van de Bijbel, die zegt: ‘Hoor Israel uw God is een enige God’. (Deutr. 6:4-5) en dit werd ook door Jezus bekrachtigd. (Joh. 17:3).

Wij lezen ook in de Evangelien, dat Jezus aan alle menselijke gebreken leed, zoals huilen (Joh. 11:35), moe worden; honger en dorst lijden, boos worden, eten, drinken en slapen. Hoe zou men niettegenstaande deze feiten Jezus als God kunnen beschouwen?

Men kan misschien zeggen dat, indien Jezus geen God ware, hoe zou hij dan zulke wonderen, die de menselijke krachten te boven gaan, kunnen verrichten.

Hier zij opgemerkt, dat zoals reeds gezegd is, Jezus alle werken, niet uit zichzelf, maar door Godshulp en bijstand gedaan heeft. (Joh. 8:26, 28). Jezus eert alleen God (Joh. 8:54, 10:25). In Joh. 11:41 dankt Jezus God na een wonder te hebben verricht: ‘Vader ik dank u dat gij mij gehoord hebt.’

Jezus zegt ook, dat indien men in hem gelooft, men soortgelijke wonderen verrichten kan. (Joh. 41:11-12; Marcus 16:16, 17, 18 en Lucas 10:18, 19) Dit betekent, dat wonder tonen geen bewijs is van Goddelijkheid van de wonderdoener. Anders zou Jezus nooit gezegd hebben, dat zijn volgelingen zelfs grotere wonderen zouden verrichten, indien zij een 'mosterdzaad'-ge-loof hadden.

De Israëlieten waren op de hoogte dat God door de profeten wonderen toont en daarom zeiden zij niet, dat zij met een God te maken hadden, doch met een profeet. (Matth. 9:6), toen zij enkele wonderlijke gevallen van Jezus vernamen.

(Dit onderwerp wordt in de Qoraan op de volgende plaatsen behandeld: 4:172-173, 3:60-65; 5:18 en 73:74).

(wordt vervolgd)

Noot v/d Red.

De schrijver verklaart zich bereid alle vragen naar aanleiding van dit artikel te beantwoorden.

DE PROFETIEËN OMTRENT DE KOMST VAN DE HEILIGE PROFEET MUHAMMAD.

(door: A. NATAPRAWIRA)

De profetieën omtrent de komst van de Heilige Profeet Muhammad, (vrede zij met hem), waren in de voorafgaande heilige boeken aan te treffen, en het land van den Beloofden Profeet van Arabie werd ook duidelijk met name vermeld in de Schriften.

Zie Jesaja 21: 13-15.

Voor zijn geboorte ontving zijn moeder het gelukkige visioen. Uit zekere gezegden van de Profeet blijkt dat hem de naam Muhammad door zijn grootvader werd gegeven en Ahmad door zijn moeder, elk overeenkomstig een visioen. In de Heilige Qur'an is hij met deze beide namen genoemd. Het Boek zegt: "En toen Jezus, de zoon van Maria zei: "O kinderen van Israel, waarlijk, ik ben de apostel Gods tot u, degene bevestigende die voor mij van de Thora is en de blijde tijdingen gevende van een Apostel, die na mij zal komen en wiens naam Ahmad is," (Q. 61:6)

"Muhammad is de vader van niemand uwer mensen, maar hij is de Apostel Gods en de laatste der profeten." (Q. 33:40). De verklaring van de Heilige Qur'an wordt bevestigd door een soortgelijke verklaring van het Nw. Testament, dat als volgt luidt: "Welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijne heilige profeten van alle eeuwen. Want Mozes heeft tot de vaders gezegd: De Heere uw God zal u eenen profeet verwekken uit uw broeders gelijk mij; dien zult gij hooren in alles wat hij tot u spreken zal;" (Handelingen 3:21-22).

"It is the Gospel of St. Barnabas". schreef Saifuddin in "ISLAM UNIQUE AND UNIVERSAL", in which Muhammad is prophesied by name and is reproduced below for general information:"

"Then said the Priest, 'How shall the Messiah be called, and what sign shall reveal his coming?' Jesus answerd: 'The name of the Messiah is Admirable for God Himself gave him the name He had created his soul, and placed it in celestail splendour. God said: wait "MUHAMMAD", for thy sake I will create Paradise, the world, and a great multitude of creatures, whereof I make the a present, in so much that whoso shall bles thee shall be blessed, and whoso shall curse thee, shall be accursed. When I shall send thee into the world, I shall send thee as my messenger of salvation, and thy world shall be true, in so much that heaven and earth shall fail, but thy faith shall never fail."

"Muhammad" is his blessed name.

Then the crowd lifted up their voices saying: O God send us thy messenger. O "MUHAMMAD", come quickly for the salvation of the world." (From the Gospel of St. Barnabas edited and translated from

the Italian manuscript in the Imperial Library at Vienna, by Lonsdale and Laura Ragg).

"But for reasons.... this Gospel is excluded from the books of the New Testament..."

It may be noted that St. Barnabas was one of those twelve disciples of Christ who were promised thrones in Heaven to judge the twelve tribes of Israel. Yet his Gospel is not included in the New Testament, whereas the writings of Mark, Luke and Paul, who were nowhere in the picture during the ministry of Jesus, occupy an honoured position in the current Bible. ...The authors of two of these Gospel were those who never saw Jesus with their own eyes; one of them is Mark and the other Luke. Again the teacher and the religious leader of Luke, that is Paul himself, had never been in the company of Jesus."

Dat "...this Gospel is excluded from the books of the New Testament", is te begrijpen daar, "degenen wien wij het Boek gegeven hebben, erkennen hem gelijk zij hun zonen erkennen, en waarlijk, een deel hunner verbergt de waarheid, terwijl zij het weten." (Q. 2:146).

سوال - کیا حضرت مرزا غلام احمدؒ بانی جماعت احمدیہ نے بنی بیونے کا دعویٰ فرمایا تھا اور کیا آپ نے انکار سے کفر لازم آتا ہے -

جواب - جماعت احمدیہ لاہور (دائیں اشاعت اسلام) کا یہ عقیدہ ہے کہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم پر نبوت ختم ہو چکی ہے اور آپ کے بعد نہ کوئی نیا اور نہ ہی پرانا بن سکتا ہے۔ بانی جماعت احمدیہ نے حماۃ البشری میں اس پر واضح طور پر بحث فرمائی ہے -

حضرت مرزا صاحب نے خدائے ایام کے مطابق مجدد - محدث اور مسیح بیونے کا دعویٰ فرمایا تھا کیونکہ آپ کو اہل طرف تو اسلام کی توجہ یہ کیے بیجا لگتا تھا اور دوسری طرف اسلام کو چیلنے کے لئے اسے دوسرا ادیان پر غلبہ دینے کیئے۔ آپ پر کثرت سے ایامات و کشفوت ہوتے تھے۔ اور الامات محض نہیں خبروں کے بشارات ایسے اندر رکھتے تھے اولہ وہ کس نئے حکم پر مشمول نہ ہوتے تھے۔ کیونکہ حضرت بنی آدم پر نبوت ختم ہو چکی تھی اور آپ کے ذریعہ تکمیل دین کا کام ہو چکا تھا۔

سوال - جماعت احمدیہ (بکراچہ) نے اپنی کتاب میں یہ لکھا ہے کہ حضرت مرزا صاحب نے ابتداءً مجدد و محدث بیونے کا دعویٰ کیا تھا مگر بعد میں اس دعویٰ میں تبدیلی فرمائی اور ۱۹۱۱ء کے بعد آپ کا دعویٰ بنی نبوت کا تھا۔ اب سے آپ کو محض محدث مانتا کافی نہیں۔

جواب - ہمارے نزدیک حضرت مرزا صاحب کا دعویٰ شروع سے آخر تک ایسا ہی نوعیت کا تھا۔ جبکہ آپ ابتداءً میں حضرت بنی آدم کو خاتم النبیین مانتے تھے ویسے ہی بعد میں بھی۔ آپ پر جو غیبی خبریں الامات و کشفوت کے ذریعہ ظاہر ہوتی تھیں انہیں آپ ناطق - بروزی - مجازی نبوت سے تعبیر کرتے

صفحہ نبوت اور حماۃ البشری

۱۹۰۱ء یا اس سے پہلے یا بعد اُنہی نے بنیوں کے کاننا دعویٰ پیش نہیں فرمایا
 کتاب ایک غلطی کا ازالہ کرنا کہنے کی وجہ سے لکھی گئی تھی نہ کہ بنا دعویٰ پیش
 کرنے کیلئے۔ اگر آپ نے بنا دعویٰ پیش فرمایا تھا تو اسے لیتے آگے کتاب
 کیوں نہ لکھی۔ حضور نے اس کتاب میں آپ کی غلطی کا ازالہ نہیں کیا
 فرمایا بلکہ کسی ساننے والے کی غلطی کا۔ حضور فرماتے ہیں کہ جو کسی
 بعض لوگوں نے سچا رہی کتابوں کا صحیح طور پر مطالعہ نہیں کرتے اسلئے وہ مخالفین کو
 غلط جواب دیکر شرمندہ بھی ہوئے ہیں۔ لہذا حضور نے اس جھوٹی سچی
 کتاب میں اپنی پہلی کتاب کا ترجمہ کر کے پیش فرمایا کیلئے۔ اسلئے یہ لیکنا کہ
 اُنہی نے ۱۹۰۱ء کے بعد نبوت کا دعویٰ فرمایا نہ اس کا اعتقاد مندرجہ بالا
 کتاب میں فرمایا صحیح نہیں ہے۔

۲۔ اگر حضور نے ۱۹۰۱ء میں نبوت کا دعویٰ فرمایا تھا تو یہ طور نے ان
 لوگوں کیلئے جو اردو زبان نہ جانتے تھے عربی میں یا کسی لہ زبان میں بھی انہیں
 دعویٰ کو مشہور فرمایا تھا۔ اگر نہیں تو کچھ عربوں کیلئے کیا مشعل راہ تھی
 حضور نے انہیں لیکے حمایت الشہمی کتاب لکھ کر واضح فرمایا تھا کہ آپ کا
 دعویٰ محض محدث و مجدد نبوت کا ہے لہذا آپ کی طرف نبوت کا دعویٰ منسوب
 کرنا آپ پر الزام دگاتا ہے۔ یہ لوگ تو آج تک وہی کتاب پڑھتے ہیں
 لہذا ان لوگوں کا حق نہ تھا کہ انہیں حضور اپنے نئے دعویٰ سے متعارف فرماتے
 خاص طور پر جبکہ حضور نے اس سے پہلے بڑے زور سے فتح نبوت کو پیش فرمایا
 تھا لہذا خود بنیوں سے انکار کیا تھا؟

۳۔ اگر حقیقتاً حضور نے بنیوں کے کاننا دعویٰ فرمایا تھا تو یہ جب عرب اس دعویٰ
 کو سنتے تو نہ کہتے کہ ہمیں تو لکھنا کہ بنیوں کے بعد بنیوں کا دعویٰ کرنا
 سے اسلام سے خارج بیونا پڑتا ہے لہذا ادھر چلے بنیوں کا دعویٰ بھی
 کر دیا جس میں نہیں نہ کی گئی۔ کیا وہ لوگ یہ حال نہ کریں گے کہ حضور نے فرمایا
 ان سے ڈرتے تھے۔ یا حضور انہما دعویٰ کرنا چاہتے تھے۔ لہذا وہ بالہ۔
 ۴۔ ۱۹۰۱ء کے بعد بھی حضرت مزارع نے اپنے نام کے ساتھ نہیں لکھے اسے
 الفاظ نہیں لکھے۔ اگر آپ واقف بن تھے تو کچھ ایسا لکھنے میں
 کونس جتر مانع تھے۔ آپ کے مزارعوں پر بھی یہ الفاظ نہیں لکھے گئے۔

EEN INLEIDING TOT DE THEOSOFIE IN DE ISLAM. (slot)

(door: A. Mahmood.)

9. LEERLINGSCHAP.

Wanneer iemand zich een leerling noemt, dan behoort hij die titel in zijn volste omvang te rechtvaardigen en moedig het steile Pad (tariqat) te be-
gaan. Hij behoort voortdurend het "terugkeren" (taubah) in toepassing te
brengen, het kleed om te slaan van losmaking van alle banden van het "lager
zelf". Hij moet zich afwenden van de hunkeringen van de ontrouwe begeerte.
Begeerte is een naam, waaronder men alle eigenschappen van "NAFS" (de
begeerte-aard) kan samenvatten. Zij is een marteling voor de leerling. De leer-
ling moet zich tegen haar verzetten en niet aan haar toegeven. Wie de begeer-
te volgt, gaat zijn ondergang tegemoet; wie haar tegen gaat, zal zijn doel be-
reiken.

Begeerte is tweevoudig:

1. de begeerten met betrekking tot de "zinnen";
2. de begeerten, welke in verband staan met eerzucht, verlangen naar macht en roem.

Zij, die zich overgeven aan eerstgenoemde begeerten, leiden een laagstand
leven, zonder ernstige pogingen om het welzijn te bevorderen. De slachtof-
fers van de tweede soort begeerten zonderen zich af van het gezelschap van
anderen en misleiden de mensen.

Wanneer de leerling bedreven is geworden in de waarheden van leerling-
schap, wanneer hij de vruchten van "loutering" en "ascetisme" (=leer van de
onthouding) heeft geoogst, het Pad (tariqat) is gaan betreden en verschillen-
de stadia daarop heeft doorgemaakt, dan kan hij, als hem wordt gevraagd of
hij een leerling is, antwoorden: "met God's hulp kan ik er een worden". Zo
zal het leerlingschap gerechtvaardigd en aanmatiging vermeden worden.

De bedreven leerling beoefent stilzwijgen, vereert zijn Leraar en regelt
zijn rust en werk volgens de bevelen van zijn Leraar. Hij werpt zijne begeer-
ten van zich af, zoals een slang haar huid. Een leerling behoort moedig, zon-
der te falen zijne plichten te volbrengen, niet tegenstaande de moeilijkheden
en de beproevingen van het Pad. God werkt niet slechts in een richting en
het is moeilijk om te weten langs welke weg de leerling tot HEM zal worden
geleid. Dat kan geschieden door vreugde of smart, door gaven of door ontbe-
ring.

10. HET ZOEKEN NAAR DE LERAAR.

Het is voor een leerling noodzakelijk om na zijn volledige bekering
(taubah) een Leraar te zoeken, die volmaking heeft bereikt en die onder-
vinding heeft van de "vreugden" en "teleurstellingen" van het Pad, van de
zaligheid en lijden daarvan, die vol evenwicht is en bekend is met de "inner-
lijke" moeilijkheden van een leerling en met de wijzen(methoden) om die
te verhelpen. Er zijn vele afgronden en gevaren op het Pad, die onvermijde-
lijk voeren tot de vele ketterse scholen, die gevormd zijn door diegenen,
die het Pad hebben betreden ZONDER een VOLMAAKTE GIDS(Leraar)

slechts vertrouwend op de kracht van hunne eigen intellectuele vermogens; daardoor vielen zij en kwamen om in het woud, terwijl zij de Wet verzaakten. Anderen waren gelukkiger en kwamen die gevaren veilig te boven onder de bescherming van de "Meesters". Alle discipelen staan aan die gevaren bloot. Indien de leerling hulp kan krijgen van een machtig "Leraar", dan kan hij gered worden (van de gevaren) en vorderingen maken met behulp van Zijne geheime wenken en leringen. Zonder de hulp van een volmaakte Leraar kan de leerling tot een of andere ketterij vervallen en daardoor de vruchten van zijne inspanning verliezen. Een Leraar bestaat niet uit het lichaam, het hoofd of de baard, die door de mensen gezien kunnen worden. De eigenschappen van een volmaakte Leraar zijn talloos en niet te beschrijven. In werkelijkheid is Hij "het innerlijk wezen", dat aan Gods Zijde leeft in het Gebied van Waarheid, gekleed in Goddelijke Genade en Glorie. Hoe zal een leerling kunnen uitmaken of zo iemand een echte Leraar is of zich slechts daarvoor uitgeeft?

Elke zoekende leerling is toegerust juist met datgene wat bij zijn lot behoort. Hij kan die eigenschappen niet te boven gaan..... maar ook kan niets hem beletten die gaven te gebruiken. Een leerling met de Goddelijke Genade begiftigd, behoort het Pad te betreden en zich af te wenden van de genoegens der "zinnen" en de bevrediging der hartstochten en al zijn aandacht op God te vestigen. Dan zal de schittering van de een of andere Volmaakte Leraar in de "spiegel van het hart" zich weerkaatsen. Wanneer een waar leerling zulk een straling aanschouwt, dan vat hij dadelijk een grote liefde op voor de schoonheid van "zijn Goddelijke kracht", de leerling begint zich dan rusteloos en niet op zijn gemak te gevoelen en wordt zodoende ertoe gebracht het Pad te betreden. In elke streek is er een leraar, die de discipelen in die omgeving beschermt. Alles wordt geregeld volgens de Goddelijke beschikking, dus ook het vinden van een "Volmaakte Leraar".

11. DE SCHREDEN VAN EEN LEERLING.

De eerste stap van een leerling is Godsdienst (Shariat). Wanneer de leerling voldaan heeft aan alle eisen van de Godsdienst (Shariat) en nog verder wil gaan, dan verrijst het PAD (Tariqat) voor hem. Dat zal hem leiden naar het Hart. Nadat hij ten volle de voorwaarden van het Pad heeft vervuld en streeft naar nog grotere hoogte, dan wijken de sluiers, die het Hart bedekten en ziet hij daarin WAARHEID (Haqiqat) stralen. Waarheid is de weg, die naar de ZIEL voert en is het einddoel van de zoeker. Er zijn voor een leerling drie trappen:

1. NASOET (het gebied der mensenwereld of stoffelijk gebied);
2. MALAKOET (het gebied der Genien en Engelen);
3. JABAROET (het gebied der ZIEL).

De discipel gaat van het ene stadium over tot het volgende. Nasoet heeft te maken met de dierlijk natuur van de mens en werkt door de vijf zintuigen: de smaak, het gezicht, het gehoor, de reuk en het gevoel. Wanneer de

discipel zijne zintuigen zodanig beheerst, dat hij zich slechts beperkt tot het aller noodzakelijkste en de dierlijke natuur te boven komt door middel van "LOUTERING", dan bereikt hij Malakoet. De plichten aan deze trap verbonden zijn gebeden(salaat) tot God. Het stoffelijk gebied (de Aarde of Mulk) bestaat uit de chemische sfeer van Nasoet: vaste stoffen, vloeistoffen en gassen, welk gebied de mens met zijn stoffelijke zintuigen kan waarnemen. Boven het stoffelijk gebied ligt het astraal-mentaal gebied of Malakoet hetgeen men leert kennen door middel van het "intellect". Boven Malakoet ligt het gebied der Ziel(Jabaroet) de sfeer van de Ziel). Heeft de leerling het gebied der Ziel bereikt, dan heeft hij de graden van een Mutasawwief en Theosoof reeds behaald en mag zich nu een "Mysticus" noemen, omdat pas in dit stadium(het bereiken van de sfeer van de Ziel(Jabaroet)zijn ziel zich innig kan verenigen met God. Boven het gebied der Ziel(Jabaroet)ligt "LAHOET" (de oorzakelijke of Geestelijke gebieden) en hiervan schiet elke beschrijving tekort.

Godsdienst(Shariat) reinigt de begeerte-aard en leidt de discipel van Nasoet naar Malakoet. Het PAD(Tariqat) heeft ten doel de "innerlijke reiniging" van de discipel en leidt hem van Malakoet naar Jabaroet en zet het Hart van de discipel om in de Ziel. De Ziel wordt door WAARHEID" (Haqiqat) binnen het "Goddelijke Heiligdom" gebracht.

Nasoet(het gebied der mensen, de stoffelijke wereld of aarde) bestaat uit hetgeen door de stoffelijke zintuigen van de mens kan worden waargenomen. Malakoet(het gebied der Genien en Engelen) is bovenzinnelijk. Jabaroet(het gebied der Ziel) is weer nog hoger dan het bovenzinnelijke. De ijtheid van deze Wereld(Jabaroet) is niet te vergelijken met die van Malakoet, evenmin is de ijtheid van Malakoet te vergelijken met de veel grotere ijtheid van Jabaroet, evenmin kan dat worden gedaan met de ijtheid van Jabaroet ten opzichte van de "Heilige Goddelijke Essentie". Er is geen atoom in onze stoffelijke wereld, dat niet wordt doordrongen door Malakoet; geen atoom van Malakoet dat niet wordt doordrongen door Jabaroet; maar ook geen atoom van deze drie gebieden of werelden, dat niet doordrongen wordt door de "Heilige Goddelijke Essentie". Daar de "Heilige Goddelijke Essentie" het meest ijle is van al het bestaande, moet hij ook alles doordringen- want hoe groter de ijtheid, des te groter is ook het vermogen om door alles heen te kunnen dringen. Nu zult gij de betekenis begrijpen van de volgende verzen van de Heilige KOR'AAN: "ALLAH IS HET LICHT VAN DE HEMELN EN DE AARDE". (Surah ANNOER, hfdst. 24:36).

"EN VOORZEKER, WIJ HEBBEN DE MENS GESCHAPEN EN WIJ WETEN ALLES WAT ZIJN IK HEM TOEFLUISTERT. EN WIJ ZIJN NADER TOT HEM DAN ZIJN HALSADER' .(Surah QAAF, hoofdst. 50:17).

"HIJ (ALLAH) WEET WAT DE AARDE INGAAT EN WAT ER UIT VOORTKOMT EN WAT VAN DE HEMELN NEDERKOMT EN WAT ER

NAAR TOE OPSTIJGT. HIJ (ALLAH) IS MET U WAAR GIJ OOK ZIJN MOOGT, WANT ALLAH ZIET ALLES WAT GIJ DOET". (H.KORAAN, Surah. AL-HADIED, hoofdst. 57:5).

---(SLOT)---

LITERATUUR:

1. *"Theosofie in de Islam"* door: Shaikh Sharfuddin MANERI Makhdum-UL-Mulk; uitgave: Boekhandel "Minerva", Weltevreden, (1916).
2. *"Het Innerlijk leven"* door: Hazrat INAYAT KHAN.
3. *"De eenheid van Religieuze Idealen"* door: Hazrat INAYAT KHAN.
4. *"Oude Mysterien-Moderne Mystiek"*, door Dr. K.E.FREITAG;
(sub 2,3 en 4, uitgeverij N.KLUWER, N.V.DEVENTER, NEDERLAND)
5. *"Naya Tazkaretul-Aulia"*(oerdoe), door: Hazrat Dhaikh FARIDUD-DIN, uitgave: Shaikh GULAM ALI, Tadjran Kutub, Kashmiri Bazaar, LAHORE (W.PAKISTAN).

"VREDE ZIJ MET U ALLEN".

DIALOG

*VRAAG: Wij hebben gelezen en gehoord, dat het verschil tussen de Islam en het Christendom zou bestaan in het feit, dat de Islam geweld zou propageren en het Christendom de liefde.
Liefde tussen de mensen en tussen God en de mensen.
Is het nu zo? Indien dit het geval is, dan is het christelijk geloof superieur aan de Islam.
Kunt u hierop een beknopt en duidelijk antwoord geven?*

ANTWOORD:

Deze vraag heeft twee kanten:

1. Islam zou geweld voorschrijven om de andersdenkenden tot de Islam te bekeren;
2. De Islam zou de gelovigen dwingen zijn leer in praktijk te brengen en niet uit liefde doch uit angst voor de straf.. Want de Islam zou God niet als een liefhebbende Vader aan ons vertellen, doch als een Rechter, die de rechtvaardigheid boven alles zou stellen.

Op deze beschouwingen over de Islam geven wij het volgende als antwoord.

ad.1.

A. De Islam leert nergens, dat de gelovige moslims hun medeburgers onder dwang moeten bekeren. De Heilige Qoran, die de voornaamste bron van de leer van de Islam is, is erg positief in dit verband en zegt duidelijk: "La ikraha fiddien". Er zij geen dwang in de godsdienst (2:257); "Man sjaa faljomin wa man sjaa faljakfor"="Laat hem geloven, die geloven wil en niet geloven die het niet wil (18:30); "Walau sjaa Rabboka laamana kollom.djamiea"="Indien God wilde, waren allen gelovig geweest" (10:100).

De Islam legt er grote nadruk op, dat men zijn geloof niet blindelings moet aanvaarden. Indien de Islam zou leren, dat de niet-gelovigen gedwongen moeten worden om de Islam te aanvaarden, hoe zou hij dan van de mensen kunnen verwachten dat zij over het geloof zouden kunnen nadenken?

Men mag de gehele Qoran lezen en trachten daarin een vers te zoeken dat de gelovigen zou leren, de niet-gelovigen met geweld te bekeren; of dat de gelovigen ter verspreiding van het geloof een oorlog moeten ontketenen, het zal hun stellig niet lukken.

B. De Islam kent een 'heilige oorlog' en dit heeft drie aspecten:

1. Oorlog voeren tegen je zelf, tegen je eigen begeerte, hoogmoed en andere slechte hoedanigheden; dit wordt de grootste oorlog genoemd;

2. Dat men de leer van de Islam verspreidt op vreedzame wijze en probeert deze leer te verduidelijken; dit wordt de grote djehaad (de grote oorlog) genoemd;

3. Als de gemeenschap aangevallen wordt, zodat men deze gaat verdedigen en indien nodig met de wapenen in de hand; dit is de kleinste djehaad (de kleinste oorlog).

Maar de Islam verkondigt geen oorlog ter verspreiding van het geloof. Dus wat de westerse schrijvers beweren, dat de Islam zijn aanhangers zou opwekken het geloof te vuur en te zwaard te verbreiden is volkomen onjuist.

Ad.2.

Het is ook onjuist, dat de Islam zijn aanhangers geen liefde voor God zou leren en dat hij zijn aanhangers zou leren uit vrees Zijn geboden te volgen. Het is ook niet juist te zeggen, dat de Islam geen liefde tussen God en de mens zou prediken.

1. Reeds het woord 'Islam' duidt liefde aan, de liefde die tussen God en de mens bestaat. Zonder liefde bestaat er geen 'volkomen' overgave aan Hem. Uit angst kan men zich wel aan een tyran onderwerpen, maar niet 'volkomen'. Het woord Islam eist 'een volledige overgave', een overgave, die tussen een minnaar en zijn geliefde moet bestaan.

2. Als men de Qoran leest, kan men dat met een oogopslag zien; de Qoran begint met de woorden: 'Rahman ar Rahiem' = 'de liefdevolle, de genadige. Dit vers komt 114 keer in de Qoran voor.

3. Achter de talrijke verzen komen de woorden voor:

"God heeft hen lief, die rechtvaardig zijn of die niet hoogmoedig, tyraniek en geweldenaars zijn"

Hierdoor leert de Qoran, dat de handelingen van de mens uit liefde voor God moeten geschieden.

De bedreigingen in de Qoran aan het adres van hen, die deze leer niet willen volgen, moet men niet anders zien, dan als de natuurlijke consequenties van het verzuimen van de plichten van de mens. Straf of beloning volgt op iedere handeling of elk verzuim er van. Er wordt bijvoorbeeld gezegd, dat men niet drinken of gokken mag. Doet men toch het tegenovergestelde van wat bevolen of verboden wordt dan moet men wel voorbereid zijn, om de vruchten van zijn ongehoorzaamheid te plukken.

De Qoran wijst de mens van te voren op de gevolgen van zijn handelingen. Dit kunnen wij vergelijken met de voorschriften van een arts, die zegt: "Volg mijn raad op en indien u dat niet doet, zult u zelf de gevolgen ervan ondervinden". Indien een patient nu de voorschriften niet nauwkeurig opvolgt, kan hij of zij niet verwachten, dat de geneesheer hem of haar zal

kunnen genezen.. Volgt men zijn voorschriften precies op dan kan men een betere gezondheid tegemoet zien.

Dit is ook het geval met de geestelijk zieke en de geneesheer. Dit is ook de beloning en de straf. Hier is dus geen kwestie van bangmakerij aan de orde, doch het ettenderen, zodat de geestelijk zieke genezen wordt en de gezondheid niet kwijtraakt.

Is dit geen liefde Gods die ons waarschuwt?

Zeker. Indien God niet liefdevol was, wat zou het hem dan kunnen schelen indien wij ziek werden en onze vernietigingen tegemoet zouden gaan :

Maar als men de Bijbel leest, kan men niet beweren, dat de Bijbel daar zonder waarschuwingen en bedreigingen aan het werk gaat. Zelfs worden de mensen met een eeuwig brandend vuur bedreigd. Leest maar de volgende teksten: Math. 10:28; Math. 12:32,36; Joh. 15:16; Rom. 9:22, 12:19; Heb. 10:30-31; Math. 5:25-26-20.

Wij hopen dat de vragensteller over deze teksten goed nadenkt alvorens over deze en soortgelijke teksten in de Quran aan te vallen.

De Quran zegt:

"Gij, die buitensporig bent geweest in uw gedrag, weest niet wanhopig ten aanzien van Allah's Genade, Hij kan alle zonden vergeven, want Hij is Vergevensgezind, berouw aanvaardend".

Dat wil zeggen, dat God geen wraakzuchtige God is. Hij roept de mensen om ze te vergeven. Het is aan ons om aan deze oproep gehoor te geven.

G.A. BASHIR H.A.
'sGravenhage-Nederland.

MOHAMMEDS HEMELVAART

Mohammeds vrouw Chadidja stierf in 619, het 'jaar der droefenis'. Zijn eerste bekeerlinge eindigde haar leven uitgeput door de jarenlange strijd, maar met een rotsvast geloof in de zending van haar echtgenoot. In diepe rouw begroef Mohammed haar persoonlijk. Korte tijd later overleed ook zijn oom Abu Talib, zonder echter tot het geloof in de ene God te zijn overgegaan. Mohammed troostte zich met de woorden: 'Ik neem mijn toevlucht tot de Heer van het morgenrood; dat Hij mij bevrijde van het kwaad dat Hij schiep.' Niets kon zijn eenzaamheid treffender illustreren dan deze uitroep. Zijn vijanden hield hij voor: 'O, gij ongelovigen, ik vereer niet hetgeen gij vereert, en gij vereert niet wat ik vereer, en ik zal ook nooit vereren wat gij vereert, en gij zult nooit vereren wat ik vereer. Gij hebt uw religie en ik heb de mijne.' In de tien jaar na zijn eerste prediking had hij slechts weinig meer dan honderd mensen bekeerd. Zijn tegenstanders waren talrijk en machtig. Toch drongen in Abessinie geruchten door over een verzoening die op handen zou zijn, en tot wanhoop van Mohammed keerden velen van zijn aanhangers naar Mekka terug. Gelukkig kon hij nieuwe kracht en troost putten uit een geweldig visioen, dat hij omstreeks het jaar 620 in de maand rajeb had: zijn 'mystieke verrukking' ofwel 'hemelvaart'. Op het hemelse rijdier Borak, dat zo snel als de bliksem was, werd hij door de aartsengel Gabriel uit Mekka ontvoerd en op de 'heilige steen' van Jeruzalem neergezet. Deze steen had eens tot altaar in de tempel van Salomo gediend en vormde de toegang tot de hemel. Gabriel voerde hem door de verschillende hemelen, waar hij de aartsvaarders, profeten en heiligen ontmoette: Mozes, Abraham, Jezus, Johannes en nog vele anderen. Vanuit de hemel keerde Mohammed naar de aarde terug. Kort na zijn 'hemelvaart' ontmoette hij zes mannen uit de stad Jathrib (het latere Medina), die op bedevaart in Mekka waren; Mohammed bekeerde hen. Een jaar later maakte hij bij de bergpas van Akaba nog achttien bekeerlingen. In 622 verscheen een grote afvaardiging uit Jathrib in Mekka om Mohammed te vragen naar hun stad te komen en hun geestelijke leider te worden. Daarmee ontstond voor het eerst in de geschiedenis van de Arabieren een gemeenschap die niet was gebaseerd op banden des bloeds, maar op de band van een gemeenschappelijke overgave (islam) aan de ene en enige God.

Uit:

"DE GROTEN VAN ALLE TIJDEN"

Mohammed

Uitg.: "De Geïllustreerde pers

N.V. Amsterdam

HET HINDOEISME, DE ISLAM EN DE INTEGRATIE IN SURINAME (Uit een rede van de heer: ATTA MUNGRA)

De heer ATTA MUNGRA, doctoraal-student rechten aan de VRIJE UNIVERSITEIT te Amsterdam hield onlangs een 'Inleiding' voor het Congres van maatschappelijk werkers te Amsterdam.

Het onderwerp was o.a.: "Informatie over de historie van Surinamers en de groei van de cultuurpatronen en verhoudingen tussen de verschillende bevolkingsgroepen, als achtergrond voor de situatie in Nederland".

Uit de rede van de heer MUNGRA ontleent de REDAKTIE VAN AL HAQ de hieronder volgende passages, die de spreker heeft gewijd aan de "Godsdienst", met name het Hindoeïsme en de Islam in Suriname.

Godsdienst.

Van de ongeveer 113.000 Hindoestanen die nu in Suriname wonen zijn ongeveer 65% Hindoes en 35% Islamieten.

Het zou te ver voeren om U hier uitvoerig te vertellen wat het Hindoeïsme en de Islam inhouden, daarom volsta ik met een aantal opmerkingen over deze godsdiensten.

In één van zijn geschriften over het Hindoeïsme merkt Prof. Gonda op, dat het Hindoeïsme op zijn wijze een in boekvorm neergelegde openbaring bezit: "de Vedas".

Deze hebben onaantastbare autonomieit: eeuwig en eeuwige waarheid bevattende, "onthullen ze de kennis van bovennatuurlijke methoden om te bereiken wat men verlangt en te vermijden wat men niet wenst". Het eerste omvat wat volgens de Hindoe het doel is van de "godsdienst": "de veiligstelling van lichamelijk, materieel en geestelijk welzijn, kortom van geluk in dit leven en van het volkomen heil na de dood:

"men bereikt dit als men het streven naar verlossing van wedergeboorte (moksa) harmonisch verbindt met het volgen der normen (dharma), voorzien in materiële behoeften (artha) en bevrediging van begeerten (kama) de vier doeleinden van de mens.

Aan iedere Hindoe is min of meer bewust eigen de overtuiging, dat zijn opvattingen, instellingen en overtuigingen uitvloeisel en verschijningsvorm zijn van eeuwige en algemeen geldende normen en wetten en daarbij het besef, dat hijzelf een onverbreekbaar onderdeel van het heelal uitmaakt en evenals al het andere door deze zelfde wetten gebonden is.

Hij leeft in een traditie, kan daar niet buiten en voelt sterk de verbondenheid van de individu met het Al. Het centrale en fundamentele begrip in leven, leer, gebruiken en opvattingen is het begrip dharma.

Dharma is de wetmatigheid, regelmaat, harmonie, het fundamentele evenwicht, de norm die heerst in natuur en mensenwereld.

Voor een goed begrip van het Hindoeïsme is ook inzicht in het sociaal-reli-

gieus verschijnsel van kastenstelsel noodzakelijk. Een kaste is bij globale definitie een bevolkingsdeel (van voor-Indië) met een gemeenschappelijke naam, dat endogaam is, zijn herkomst meestal afleid van een bepaalde goddelijke persoon en (wat voor Suriname nog in ruime mate geldt) door vaste tradities en regels m.b.t. huwelijk, maaltijd, "reinheid", beroepen, lijkbezorging gebonden is. Men kan b.v. slechts een kastegeenote trouwen, met niet kastegeenoten mag men in het algemeen niet samen eten. (Huwelijk, liefde en toenadering tot andere kastegeenoten werd reeds aan banden gelegd door het Hindoeïsme; U mag dan zelf gissen naar de opvatting over huwelijk met andere rassen.)

Het kaste-wezen zegt Prof. Gonda "verklaart voor een deel het traditionele, stabiele en STATISCHE karakter der Indische maatschappij, alsook de geringe ontwikkeling der individualiteit en HET BEPERKTE NATIONALITEITSBESEF".

Een belangrijke reden voor blijvende vestiging in Suriname voor leden van de lagere kaste van de Hindoes was, dat de kaste-barrieres, die in het moederland het leven erg onbarmhartig voor hun maakten, in Suriname vrijwel geheel niet golden. De immigranten waren in de ogen van het gouvernement en de huurders allemaal dezelfde en moesten onder gelijke voorwaarden arbeiden.

Van de vier hoofdkasten uit het Hindoeïsme: de Brahmans, de Ksatryas, de Vaisa's en de Sudras speelden alleen nog de Brahmans een rol van belang, vanwege hun noodzakelijke aanwezigheid om de verschillende religieuze ceremoniën te kunnen leiden.

Zij alleen kenden de heilige boeken. Niet zelden werd hiervan door de Brahmanen misbruik gemaakt, aldus Pater de Klerk.

Een aanzienlijke groep Hindoes in Suriname zijn volgelingen van Dayanand Sarasvatie (1824 - 1883) één van de belangrijkste hervormers van de oude Indische godsdienstvormen.

De tiendelige geloofsbelijdenis van deze Gemeenschap der Ariërs (Arya

Sarnaj) omvat o.a. monotheïsme, plicht van Veda-studies, volgen van dharma., bevorderen van welvaart in de wereld, tegengaan van onwetendheid en huldigen van de waarheid.

De Islam

Maulana Mohamed Ali van de Ahmadija in Lahore zegt in een van de Nederlandse vertalingen van de Heilige Koran het volgende over de Islam: "Het grote kenmerk van de Islam is dat hij zijn belijders verplicht te geloven, dat alle grote godsdiensten der wereld, die daarvoor heersten geopenbaard werden door God, en dus legt de Islam de grondslag voor vrede en harmonie onder godsdiensten van de wereld, De vijf grondbeginselen van de Islam zijn: Geloof in God, geloof in godsopenbaring, in het leven hiernamaals, gebed tot God en liefdadigheid in de ruimste betekenis van het woord", aldus Maulana Moh. Ali.

IN TEGENSTELLING TOT DE GEDACHTE VAN GROEPSVORMING EN SECTARISME BIJ DE HINDOES, MAAKT DE ISLAM HET MAKKELIJKER VOOR HAAR VOLGELINGEN OM ANDERE GODSDIENSTEN EN RASSEN TE AKSEPTEREN EN OM TE ASSIMILEREN.

Het besef dat miljoenen negers in Afrika Islamiëten zijn en de bezoeken van Islam-predikers van negerafkomst aan de Hindoestaanse moslims in Suriname, geeft aan deze laatste groep een voorsprong op de Hindoes, als het om integratie met Creolen gaat.

VERENIGINGSAKTIVITEITEN

1. De Surinaamse Islamitische Vereniging en de S.I.V.-jongeren vereniging maken hierbij bekend dat de vijfde Convention van de 'Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam for the Western Hemisphere' van 25 aug. tot sept. 1972 in Trinidad zal worden georganiseerd door de 'Trinidad Muslim League'. Er zijn reeds speciale charter-vluchten besproken en wel tegen sterk gereduceerde tarieven.

Idereene die meer wil weten en hieraan wenst deel te nemen, kan zich op de volgende adressen melden:

-Dokter I. Jamaludin, voorzitter S.I.V.; Watermolenstraat 13 te Paramaribo, Telefoon 75220;

-De heer Rashid Pierkhan, Acme Service aan de Kankantriestraat te Paramaribo, Telefoon 82662;

2. Het Hoofdbestuur van de Surinaamse Islamitische Vereniging mag zich sinds 20 mei 1972 gelukkig prijzen met het feit dat eindelijk een aanvang kon worden gemaakt met de voorbereidings(afbraak)werkzaamheden om binnenkort met een 'grandiose eerste steenlegging' te kunnen starten met de bouw van de Hoofdmoskee aan de Keizerstraat.

De Financieel Kommissie, die intussen is aangevuld met de heer DILRO-SUN ASGARALI, is drukdoende huis-aan-huisbezoek af te leggen om moskeebijdragen op te halen. Het verloop heeft tot nu toe 'een overweldigend succes'.

De Kommissie voornoemd zet haar werkzaamheden op onvermoeibare wijze voort.

3. Nieuws van de S.I.V.-Jongeren Beweging.

De S.I.V.-Jongeren Beweging (S.I.V.-J.B.) zal haar leden voortaan iedere maand middels AL HAQ op de hoogte houden van haar verenigingsaktiviteiten.

Op de jongeren wordt een beroep gedaan om een abonnement op dit Islamitische Blad te nemen. Bestuursverkiezing: Op de Algemene ledenvergadering van 23 april 1972 werd het volgende bestuur gekozen: N. (Lall) Ghafoerkhan (voorzitter), C. Hasrat (1e secretaris), R. Badoellah (2e secretaris), W. Kalloe (1e penningmeester), N. Joemanbaks (2e penningmeester), J. Lalmohamed en R. Ahmad Ali (commissarissen).

De aftredende voorzitter, de heer Jozef Wazir, sprak bij het overdragen van het voorzitterschap aan de heer Nasierkhan Ghafoerkhan de hoop uit dat het nieuwe bestuur de vereniging tot grotere bloei zal leiden.

Uitstapje naar Kraka en Powaka.

Op 28 mei 1972 organiseerde de S.I.V.-Jongeren Beweging onder grote belangstelling een excursie naar KRAKA en het Indianendorp POWAKA. Ruim 150 personen (zowel ouderen als jongeren) namen hieraan deel en hielpen zodoende mee om deze excursie, die binnen twee weken werd voorbereid, succesvol te doen verlopen.

Het bestuur van de S.I.V.-J.B. is een ieder zeer dankbaar, die op welke wijze ook heeft mogen bijdragen tot het welslagen van dit uitstapje.

De Secretaris,
C. HASRAT

Nota v/d Red.

Vermeldenswaard zijn de verschillende sportactiviteiten die de S.I.V.-jongeren op het Kraka-zand-emplacment ontplooiden. Genoemd kunnen worden de zwemdemonstraties, worsteldemonstraties en de voetbalwedstrijden; de Abrabrokie-boys wonnen met 4-2 van de Pad van Wanica-boys, terwijl de laatstgenoemden veel sterker waren in worstelen.

Met de Redactie van Al Haq spreken velen de hoop uit dat de S.I.V.-Jongeren Beweging in de naaste toekomst met nog meer voortvarendheid dergelijke uitstapjes en andere sportactiviteiten zal blijven organiseren.

Houdt de jeugd warm en wakker voor de Islam, "Leest Al Haq".